

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 21. april 2006
Kontor: Kommunaløkonomisk kt.
J.nr.: 2006-2400-39
Sagsbeh.: TJ
Fil-navn: Alm del 85

**Besvarelse af spørgsmål nr. 85 (Alm. del), som Folke-
tingets Kommunaludvalg har stillet til indenrigs- og
sundhedsministeren den 15. marts 2006**

Spørgsmål nr. 85:

"I forbindelse med udligningsreformaftalen bedes ministeren redegøre for, hvorledes de hovedstadskommuner, der oplever en lav vækst eller stagnation, vil blive kompenseret, såfremt den gennemsnitlige vækst i det samlede hovedstadsområde vokser mere end landsgennemsnittet og landsudligningen derfor hæves, mens hovedstadsudligningen reduceres. Der ønskes en oversigt over de årlige vækstrater i beskatningsgrundlaget for hver enkelt hovedstadskommune samt hovedstadskommunerne under ét fra 1990 og frem."

Svar på spørgsmål nr. 85:

De generelle kommunaløkonomiske vilkår for det kommende år fastlægges normalt i forbindelse med regeringens forhandlinger med KL om en økonomiaftale. Som led i aftalen fastlægges bloktilskuddet ud fra en vurdering af den samlede udvikling i den kommunale økonomi.

I den enkelte kommune svarer udviklingen imidlertid ikke nødvendigvis til den gennemsnitlige udvikling. Kommunens indtægtsmuligheder fra forskellige indkomstkilder, fx selskabsskat og grundskyld, kan udvikle sig anderledes end i det øvrige land, ligesom kommunen kan forvente en anden udvikling på udgiftssiden, fx som følge af demografiske forhold.

I det omfang en anderledes udvikling kan henføres til forhold, som indgår i udligningssystemet, vil kommunen kunne forvente en automatisk kompensation for den anderledes udvikling via dette system. Men da udligningen ikke er på 100 procent, må kommunen i et vist omfang selv foretage en økonomisk tilpasning til de lokale forhold.

Tilsvarende gælder det for den særlige reguleringsmekanisme for landsudligningen, der er indeholdt i finansieringsreformen, at den hviler på en beregning for hovedstadsområdet som helhed, og at reguleringen udløses, hvis den samlede vækst i hovedstadsområdet er tilstrækkelig høj sammenlignet med væksten i det øvrige land.

For den enkelte kommune i hovedstadsområdet kan der være tale om en anderledes udvikling end i området som helhed. Kommunen vil i denne situation skulle foretage en vis tilpasning til de lokale forhold, men som følge af den særlige udligning inden for hovedstadsområdet vil en lokal afvi-

gelse imidlertid blive imødegået via denne særlige ordning. Ligeledes vil de særlige forhold kunne påvirke kommunens bidrag til eller tilskud fra landsudligningen.

Det skal bemærkes, at der i øvrigt ikke er noget til hinder for i lovgivningen at foretage en samlet eller gradvis forhøjelse af udligningsniveauet uden hensyn til udviklingen i beskatningsgrundlaget i de enkelte dele af landet. Fastsættelse af udligningsniveauet er således et politisk spørgsmål. Den reguleringsmekanisme, som er beskrevet i lovforslaget, sikrer imidlertid, at der alene sker en forhøjelse af udligningsniveauet, når væksten i hovedstadsområdet er højere end i det øvrige land.

For så vidt angår udviklingen i de enkelte kommuners beskatningsgrundlag i hovedstadsområdet siden 1990 henvises til vedlagte tabel.